

200701847/1.

Datum uitspraak: 25 mei 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/36480 en 06/38484 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van
14 februari 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 28 december 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 30 juni 2006 heeft de minister de daartegen door appellanten gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 14 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 26 maart 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de
enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. Z.N. Kammeraat,
ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

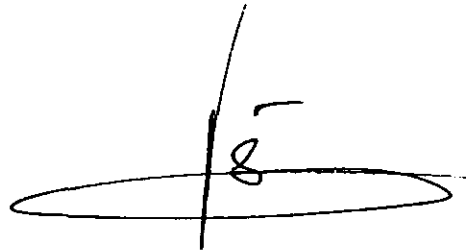
w.g. Kammeraat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 mei 2007

295
Verzonden:

25 MEI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummer: 06/36480 en AWB 06/36484
V

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

 , geboren , eiser,
mede ten behoeve van zijn minderjarige zoon , geboren
 , geboren , eiseres,
hierna tezamen ook te noemen: eisers,
gemachtigde mr. H.A.C. Klein Hesselink,
advocaat te Terneuzen,

tegen

de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
verweerder,
gemachtigde mr. I.L.B. Venghaus,
medewerkster bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

I. Procesverloop

Eisers hebben op 3 december 2002 aanvragen ingediend om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking "medische behandeling". Bij besluiten van 28 december 2005 heeft verweerder deze aanvragen afgewezen. Bij besluiten van 30 juni 2006 heeft verweerder de daartegen door eisers ingediende bezwaren ongegrond verklaard.

Deze besluiten zijn genomen door de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en de bevoegdheid daartoe is per 14 december 2006 overgegaan naar de Minister van Justitie.

- Op 27 juli 2006 hebben eisers tegen deze besluiten beroep ingesteld.

De openbare behandeling van de beroepen heeft plaatsgevonden op 9 januari 2007. Eisers zijn aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II. Overwegingen

1. Op grond van artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000

(Vw 2000), in samenhang met artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000), wordt de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd, tenzij de vreemdeling behoort tot een bij artikel 17 van de Vw 2000 of artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000 aangewezen categorie van vreemdeling die van dit vereiste zijn vrijgesteld.

Ingevolge artikel 17 van de Vw 2000 in samenhang met artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 wordt de aanvraag evenmin afgewezen wegens het ontbreken van een geldige mvv wanneer het stellen van het mvv-vereiste naar het oordeel van verweerder zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (de hardheidsclausule).

2. Verweerder stelt zich in het bestreden besluit op het standpunt dat eisers niet voor de gevraagde vergunningen in aanmerking komen omdat zij niet beschikken over een geldige mvv die overeenkomt met het doel waarvoor de verblijfsvergunningen zijn aangevraagd. Verweerder stelt dat eisers niet vallen onder één van de categorieën vrijgestelde vreemdelingen zoals genoemd in artikel 17 van de Vw 2000 dan wel artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000.

Verweerder overweegt daartoe dat uit het over eiseres uitgebrachte rapport van het Bureau Medische Advisering (BMA) van 14 december 2005 blijkt dat er voor eiseres voldoende behandelmogelijkheden in de Federale Republiek Joegoslavië aanwezig zijn en dat antidepressieve medicatie verkrijgbaar is. Uitblijven van de huidige behandeling zal mogelijk leiden tot een toename van de klachten, echter niet tot een medische noodsituatie op korte termijn. Eiseres kan met de gangbare vervoermiddelen reizen. Zij moet gedurende de reis de beschikking hebben over de voor haar voorgeschreven medicijnen.

Ten aanzien van eiser overweegt verweerder dat uit het over hem uitgebrachte BMA-rapport van 14 december 2005 is gebleken dat hij niet onder medische behandeling is en binnenkort ook niet wordt aangevangen met een medische behandeling. Ten aanzien van de zoon van eisers heeft het BMA in een rapport van 14 december 2005 aangegeven dat hij in staat wordt geacht te reizen met de gangbare vervoermiddelen en dat er geen aanwijzingen zijn dat enige medische voorziening, voor, tijdens of direct na de reis noodzakelijk is.

Voorts stelt verweerder, onder verwijzing naar deze BMA-rapporten, dat er geen grond bestaat om aan te nemen dat vasthouden aan het mvv-vereiste leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard. Verweerder overweegt dat omstandigheden die de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg in het herkomstland betreffen, niet betrokken worden bij het beoordelen van aanvragen tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "medische behandeling" of "vanwege medische noodsituatie".

Asielgerelateerde redenen, die voor de vreemdeling de medische zorg niet toegankelijk zouden kunnen maken, spelen geen rol bij de beoordeling van een reguliere verblijfsaanvraag, aldus verweerder.

3. Eisers stellen in beroep dat hun aanvragen beoordeeld dienen te worden naar de situatie ten tijde van die aanvragen. Op dat moment was er alle reden eisers vrij te stellen van het mvv-vereiste. Eisers kunnen niet terugkeren naar hun land van herkomst. Zij zijn afkomstig uit Kosovo maar kunnen in Kosovo niet terecht voor de medische hulp die zij nodig hebben, noch kunnen zij daar het nodige doen om een mvv aan te vragen. Het is voor hen niet mogelijk naar Servië te gaan om daar een mvv aan te vragen, gezien de opstelling van Serviërs ten opzichte van Kosovaren.

Voorts hebben eisers aangevoerd dat hun zoon nog steeds onder behandeling is bij een kinderarts. Daarvan blijkt niets uit het laatste rapport van het BMA.

De rechtbank overweegt het navolgende.

4. Met betrekking tot de stelling van eisers dat verweerder zijn besluit had moeten baseren op de situatie ten tijde van de aanvraag, overweegt de rechtbank het volgende. In dit geval moet, gelet op het feit dat er drie jaren zijn verstreken totdat het tot een primair besluit kwam, gesproken worden van zeer trage besluitvorming door verweerder. Dit kan naar het oordeel van de rechtbank evenwel niet tot de conclusie leiden dat de aanvraag van eisers had moeten worden beoordeeld naar de situatie ten tijde van hun aanvragen. Hiervoor is geen grondslag te vinden in de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechtbank overweegt dat artikel 3:2 van de Awb voorschrijft dat verweerder bij de voorbereiding van zijn besluiten de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen dient te vergaren. In dit geval heeft dit geleid tot het inwinnen van adviezen van het BMA. Al deze na de aanvragen ingewonnen informatie dient verweerder mee te nemen in zijn besluitvorming. Dit wordt niet anders, indien de medische situatie van eisers ten tijde van het besluit verbeterd is ten opzichte van de situatie op het moment van de aanvragen. De rechtbank acht voorts van belang dat eisers tegen het uitblijven van een beslissing op hun aanvragen en tegen het uitblijven van een beslissing op bezwaar rechtsmiddelen hadden kunnen aanwenden.

5. De rechtbank stelt vervolgens vast dat eisers niet beschikken over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd, terwijl zij niet behoren tot één van de in artikel 17 van de Vw 2000 of artikel 3.71, tweede lid, van het Vb 2000 bedoelde categorieën die voor vrijstelling in aanmerking komen.

6. De rechtbank overweegt dat de aan de afwijzingen ten grondslag gelegde BMA-adviezen moeten worden aangemerkt als deskundigenadviezen aan verweerder ten behoeve van de uitoefening van zijn bevoegdheden. Indien een zodanig advies op onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze is opgesteld, mag de minister bij de besluitvorming op aanvragen om toelating in beginsel hiervan uitgaan.

In hetgeen eisers hebben aangevoerd ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat de minister niet van voornoemde adviezen heeft mogen uitgaan. De rechtbank overweegt daartoe ten aanzien van eiser en de zoon van eisers dat niet gebleken is dat zij onder behandeling staan. De stelling dat hun zoon in behandeling is bij een kinderarts, is door eisers op geen enkele wijze onderbouwd.

7. Gelet op het BMA-advies van 14 december 2005 heeft verweerder zich ten aanzien van eisers op het standpunt kunnen stellen dat zij bij het uitblijven van een behandeling niet in een medische noodsituatie zal komen te verkeren. De stelling van eisers dat in het land van herkomst geen behandeling voorhanden is, kan daaraan dan ook niet afdoen. De verwijzing van eisers naar het ambtsbericht van juli 2005 kan hieraan evenmin afdoen, nu het daarbij gaat om de beschikbaarheid van opvang en zorg en niet – wat daar ook van zij – over de toegang tot medische behandeling.

8. De beroepen zijn ongegrond.

9. Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten is de rechtbank niet gebleken.

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart de beroepen ongegrond.

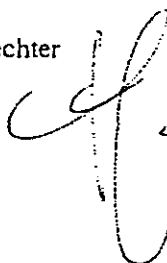
Aldus gedaan en in het openbaar uitgesproken op 14 FEB. 2007
door mr. B.F.Th. de Roos, rechter, in tegenwoordigheid van mr. H.M.J. Slabbekoorn,
griffier.

De griffier

Afschrift verzonden op: 14 FEB. 2007

De rechter

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep
vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Toevoeging aangevraagd bij de Raad voor Rechtsbijstand te Den Haag

Hoger beroepsschrift vreemdelingenzaken

Afdeling Rechtspraak Raad van State
vreemdelingenkamer

Dit beroepsschrift is ingediend namens:

RAAD VAN STATE	
INGEDIEND:	
14 MRT 2007	
ZAAKNR.	1847
AAN:	
BEHANDELD: OD:	PAR:

echtgenoten
wonende te gemeente
van voormalig Yoegoslavische nationaliteit,
hierna te noemen appellanten,
in deze zaak woonplaats kiezend te 4537 AA Terneuzen,
aan de Axelsestraat 13,
bij de advocaat en procureur mr H. Klein Hesselink die door appellanten bepaaldelijk is
gevolmachtigd om dit hoger beroepsschrift in te dienen en die als gemachtigde in deze
procedure zal optreden.

Verweerder is de Minister van Justitie
IND procesvertegenwoordiging
Postbus 118, 5201 AC Den Bosch

Dit beroepsschrift richt zich tegen de beschikking van de rechtbank 's-Gravenhage,
zittingplaats Middelburg van 14 februari 2007, awb nrs 06/36480 en 06/36484.
Appellanten kunnen zich met de beschikking en de gronden waarop die berust niet verenigen.

Appellanten hebben op 3 december 2002 aanvragen ingediend om verlening van een
verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in verband met medische behandeling.
Bij beslissing van 28 december 2005 zijn deze aanvragen afgewezen.
Het bezwaar dat appellanten tegen deze beslissingen hebben ingediend is ongegrond verklaard
waarna appellanten beroep hebben ingesteld bij de rechtbank. In de uitspraak van 14 februari
2007 heeft de rechtbank de beroepen van appellanten ongegrond verklaard.

Grief I

Ten onrechte heeft de rechtbank overwogen dat de aanvraag van appellanten op juiste
gronden, beoordeeld naar de stand van zaken ten tijde van de beslissing op de aanvraag, is
afgewezen wegens het ontbreken van een machtiging tot voorlopig verblijf.

Toelichting

1.1 Zoals appellanten in beroep hebben aangegeven heeft het drie jaar geduurd eer op hun
aanvraag een beslissing is genomen. Appellanten zijn van mening dat een dergelijk lange
beslistermijn onredelijk is. Des te onredelijker is het om dan na drie jaar de aanvraag af te
wijzen wegens het ontbreken van een mvv, waar ten tijde van de aanvraag ook al bekend was
dat appellanten ook al bekend was dat appellanten niet over een mvv beschikten.

1.2 Appellanten tekenen in dat verband aan dat de lange duur van het behandelen van de aanvraag niet aan hen heeft gelegen.

1.3 Appellanten zijn van mening dat in ieder geval ten tijde van de aanvraag hun situatie zodanig was dat zij geen mvv nodig hadden.
De GGD-arts die over de aanvraag heeft geadviseerd heeft al aangegeven dat er reden was een verblijfsvergunning te verlenen in verband met de gezondheidstoestand van appellante

1.4 Appellanten zijn van mening dat de rechtbank ten onrechte ervan uitgaat dat er voor verweerder geen verplichting bestaat een aanvraag te beoordelen naar de stand van zaken ten tijde van de aanvraag.
Zowel de Vreemdelingenwet als de Awb gaan ervan uit dat een beslissing wordt genomen op grond van een aanvraag. Dat impliceert dat de beslissing wordt genomen op grond van de gegevens zoals die ten tijde van de aanvraag zijn aangeleverd en dat de stand van zaken ten tijde van de aanvraag maatgevend is

1.5 Ook het feit dat een beslissing genomen dient te worden binnen een wettelijke of redelijke beslistermijn impliceert dat de beslissing uitgaat van de stand van zaken zoals die ten tijde van de aanvraag voor handen was.

1.6 Het feit dat appellanten een rechtsmiddel hadden kunnen instellen wegens niet tijdig beslissen verandert hieraan niets, al was het maar omdat appellanten met het instellen van zo'n rechtsmiddel geen inhoudelijke beslissing ten gronde kunnen verkrijgen noch forceren..

Grief 2

De beslissing van de rechtbank is onvoldoende gemotiveerd

Toelichting

2.1 In deze zaak heeft de minister het advies ingewonnen van het Bureau medische advisering. Volgens dit BMA hebben en geen relevante medische klachten en geldt voor appellante dat zij zonodig medische behandeling kan krijgen bij een psychiater in Belgrado.
Appellanten hebben aangegeven dat:
- de GGD arts die over de aanvraag heeft geadviseerd al heeft aangegeven dat een verblijfsvergunning zou dienen te krijgen in verband met haar gezondheidstoestand en
- in Kosovo geen adequate medische behandeling voorhanden is en dat zij in Belgrado onvoldoende opvang en dus ook geen medische behandeling kunnen verkrijgen.

2.2 De rechtbank gaat hieraan voorbij door te stellen dat uit het ambtsbericht van de minister van Buitenlandse zaken van juli 2005, waarop appellanten zich hebben beroepen, blijkt dat er voor personen als appellanten in Servië geen opvang en zorg beschikbaar is maar dat dat niets zegt over de toegang tot medische behandeling.

2.3 Dit oordeel is zonder nadere motivering onbegrijpelijk. Uit de desbetreffende passage in bedoeld ambtsbericht van juli 2005 (p67/68) volgt duidelijk dat terugkerende Kosovaren in Servië geen enkele opvang kunnen krijgen en dat zij aldus ook geen toegang hebben tot medische behandeling.
Nu de rechtbank hieraan voorbij gaat is het oordeel van de rechtbank terzake onvoldoende gemotiveerd.

Daarom wenden appellanten zich tot U met het eerbiedig verzoek:

- dit hoger beroepschrift gegrond te verklaren;
- de beschikking van de rechtbank 's-Gravenhage, zittingplaats Middelburg d.d. 14 februari 2007 (awb nrs 06/36480 en 0636484) te vernietigen;
- verweerder te veroordelen in de proceskosten

Terneuzen, 12 maart 2007

Gemachtigde

